

Köpeğin Adı Badi 22

– Ömer Faruk · 03 Ekim 2017

Okuma yazmayı da öğrendim. Yanlış söyledim, sadece okumayı öğrendim; yazmayı değil. Nasıl öğreneyim yazmayı, benim insanlar gibi kalemi tutacak elim ve parmaklarım mı var? Patilerimle kalem tutabilmek için çok uğraştım. Her defasında başarısız oldum. Bir keresinde okul bahçesinde bulduğum tebeşirle de denedim. Olmadı, olmadı. Tebeşiri ağzıma alabiliyordum, ama patilerimle tutamıyordum. Bu halimi gören ikisi kız, biri erkek üç öğrenci bana çok güldüler. Hatta bir kız öğrenci:

-Bundan iyi bir bilimköpeği olur, diyerek dalga geçti.

Okulların açıldığı ilk gün, bu ilkokulun bahçesine girdim. Burada öğrenciler kantinden aldıkları yiyeceklerin bir kısmını ya doyduklarından ya da zil çaldığı için yemeye vakitleri kalmadığından sağa sola atıyorlardı. Ben de herkes derse girince bunlarla karnımı doyuruyordum. Böylece sokak sokak gezmek ya da çöpleri karıştırmak zorunda kalmıyordum. Tek sorun, bazı öğrencilerin bana kaba davranmalarıydı. Tekme ile vuran, taş atan, kovalayan oluyordu. Bu şekilde davrananları ısırabilirdim veya en azından onlara havlayıp korkutabilirdim. Ben bu yollara başvurmamıştım. Biliyordum ki en ufak bir hata yaparsam beni burada barındırmazlar.

Dersler başladıktan birkaç gün sonra beyaz önlüklü, lüle lüle saçları, boncuk gibi mavi gözleri, ince uzun boyu olan genç bir bayan öğretmen, bahçeye sıraları ve yazı tahtasını çıkartıp derslerini burada yapmaya başladı. Bu uygulama öğrencilerin çok hoşuna gitmiş olmalı ki memnuniyetleri yüzlerinden okunuyordu. Ne yaptıklarını yakından izlemek istiyordum. Yanlarına iyice yaklaştım. Beni gören bir kız öğrenci korktu ve çığlık atmaya başladı. Şaşırdım, olduğum yerde donup kaldım. Bu güzel öğretmen yanıma geldi, benim sırtımı okşadı ve o çığlık atan kızını çağırdı:

-Gel buraya Buşra! Bak ne kadar güzel bir hayvan. Onu sev. Sana hiçbir zarar vermez. Dedi.

Kız, hayır anlamında kafasını salladı. Gelmemekte direniyordu. Öğretmen yanına gitti, elinden tutup getirdi. Hem kendi elini hem de öğrencinin başımın üzerine koydu.

-Okşa onu, bak okşanmak ne kadar hoşuna gidiyor.

Kız denileni yaptı, üstelik sadece başımı değil sırtımı da okşadı. Benden olumsuz bir tepki görmeyince sevindiği kısa kısa gülmelerinden anlaşılıyordu. Sonra sırasına oturdu, öğretmen derse başladı. Ders sırasında kız, ikide bir başını çevirip bana baktı, gülümsedi.

(Devam edecek...)